

תת"ע 6451/01/16 - מונדר ח'ורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6451-01-16 מדינת ישראל נ' ח'ורי מונדר
תיק חיצוני: 90505162942

מספר בקשה: 3

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
מונדר ח'ורי
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.3.16 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, עבירה מיום 14.9.15, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,200 ₪, פסילה בפועל למשך 3 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. ב"כ המבקש טען כי המבקש מעולם לא קיבל לידי זימון לדיון ולכן לא התייצב לדיון, ואף לא קיבל הודעה על פסק הדין או על פסילת רישיון הנהיגה. טען כי המבקש גילה לראשונה אודות קיומו של הדו"ח רק ביום 11.11.18 כאשר הגיע לתחנת המשטרה על מנת למסור עדות על תאונת דרכים בה נפגע. טען כי מדובר בדו"ח מצלמה והרכב המצולם הוא מונית אשר שייכת למר אבי מזרחי. טען כי בשנים 2014-2015 עבד המבקש על המונית יומיים בשבוע בלבד, בימים שישי ושבת, וכי העבירה בוצעה ביום שני בשבוע ועל כן המבקש לא נהג ברכב ולא ביצע העבירה. טען כי מדובר במצלמת א'3 אשר בית המשפט לתעבורה בעכו קבע כי אמינותה לא הוכחה וכי על פי הנחיית הפרקליטות מיום 10.6.18 כל הדו"חות המופקים ממצלמה זו הוקפאו. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין ועל כן ביקש להורות על ביטול פסק הדין.

4. בהחלטתי מיום 18.3.18 הוריתי למבקש לצרף תצהיר מטעם הנהג הנטען בפועל.

5. בבקשת הבהרה שהגיש ב"כ המבקש ציין כי הרכב שצולם אינו שייך למבקש וכי המבקש אינו יודע מי נהג ברכב ביום ביצוע העבירה. טען כי לא ברור למבקש מתי ומדוע הוסב כתב האישום המקורי על שמו.

6. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
7. לאחר ששקלתי טענות המבקש ובהיעדר תגובת המשיבה החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
9. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).
- מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ואף לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה הסרוק בתיק, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.
10. עם זאת, המבקש טען כי הרכב המצולם הוא מונית אשר אינה שייכת לו וכי לא נהג ברכב ביום ביצוע העבירה, ואף לא היה המחזיק ברכב במועד הרלבנטי לעבירה וגביה טענותיו בתצהיר מטעמו. אמנם המבקש לא צירף תצהיר של הנהג הנטען בפועל, אך הסביר כי מאחר והרכב אינו שייך לו אינו יודע מי נהג ברכב ביום ביצוע העבירה. בנסיבות אלה, ומאחר וב"כ המשיבה לא התנגדה לבקשה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.
11. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 1000 ש"ח, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 16.1.19 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.